

10. poletne
delavnice
in varstvo 2024
v Ambrusu

PRIJETNO DOMAČE

29. 7. 2024 - 2. 8. 2024

UVOD

Mladinska skupina Kulturnega društva Ambrus že od leta 2014 pripravlja Poletne delavnice in varstvo otrok. Ponovno smo se zbrali številni prostovoljci, ki želimo otrokom omogočiti prijeten počitniški teden zapolnjen z raznolikimi dejavnostmi. Trudimo se, da otrokom pokažemo, kako se lahko zabavajo v naravi in doma ter ustvarjajo s predmeti, ki so jim na voljo v vsakem gospodinjstvu. Letošnje delavnice so bile že desete po vrsti. Ponosni smo, da nam vsako leto uspe izpeljati takšen projekt. Veseli smo, da se otroci radi vračajo in hvaležni vam, staršem, za zaupanje in izkazano podporo. Tema letošnjih delavnic je bila »Prijetno domače«. Skozi cel teden pa smo bili tudi dobrodelni.

Da smo otrokom omogočili nepozaben teden, so zahvale deležni vsi animatorji, ki so s svojim trudom in dobro voljo razveseljevali in animirali otroke. Na letošnje Poletne delavnice je prišlo 61 otrok, zanje pa je skrbelo 17 animatorjev.

Zahvaljujemo se Branetu Muhiču, ki nam je odstopil čudovit prostor v objemu narave. Št'cnarjev ranč je za en teden postal naš drugi dom, kjer smo spoznali nove prijatelje, se veliko novega naučili in se predvsem zelo zabavali.

Kot vsako leto smo se tudi letos odpravili na izlet. Pot nas je popeljala na domači Kuželjevec in v Gostišče Pod Podom. Tam smo imeli kosilo in se okrepčali s slastnimi picami. Iskrena hvala ekipi gostišča in Marku Zaletelju za gostoljubje.

Starši ste pridno skrbeli, da smo imeli skozi ves teden sadje in različna peciva za malico. Zahvaljujemo se tudi Pekarni Grosuplje, ki nam je podarila sladke krofe in Kmetiji Maver, ki so nam darovali svoj domači jogurt.

Iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali in sodelovali na letošnjih Poletnih delavnicah. Vaš prispevek je pripomogel k nasmešku otrok, ki so se delavnic udeležili.

ZAČELI SMO S PRIJETNO DOMAČIM . . .

Zbrali smo se v velikem krogu in se za začetek ogreli. Jutranja telovadba je bila na urniku vsak dan, saj smo se z njo dokončno zbudili in zakorakali v nov dan. Prvi dan smo se najprej razdelili v skupine. Vsaka skupina je dobila svojega animatorja. Med sabo smo se spoznali in dogovorili za ime skupine. Ime skupine se je začelo na črko I, saj je le-ta deseta črka po abecedi, 10. po vrsti pa so bile tudi letošnje Poletne delavnice. Skupina je svoje ime skrivala vse do kosila, nato pa ga je ostalim skupinam izdala preko pantomime. Nastala so zelo zanimiva in izvirna imena.

1. skupina: Indijančki

2. skupina: Iskrice

3. skupina: Iskalci zaklada

4. skupina: Bogati imenitneži

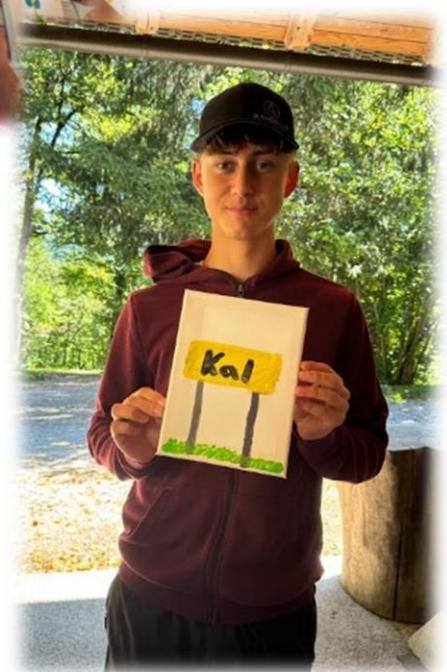

5. skupina: Imenitni iglavci

6. skupina: Izgubljeni Italijani

Letošnja tema Poletnih delavnic je bilo Prijetno domače. V sklopu tega gesla smo na platna risali svoj domači kraj. Na pomoč nam je priskočila umetnica Pavla Jakopič in nam z nasveti pomagala do lepih risb in slik. Prav vsak je v svojem kraju našel nekaj, kar mu veliko pomeni. Bodisi so bili to travniki, nogometno igrišče, gasilski dom, gugalnica na vrtu ali pa domača hiša.

JEJTE, JEJTE, BOMO ŠE NAREZAL

V torek sta nam peta in šesta skupina pripravili kosilo. Na meniju je bil kebab. Poskrbeli so za meso, različno zelenjavo in za sočnost pripravili dve vrsti omake. Najbolj pogumni so imeli možnost poizkusiti tudi pikantno omako s čilijem. Naši najstarejši skupini sta poskrbeli za degustacijo in spoznali, kako izbirčni so lahko otroci.

V četrtek so animatorke Maja, Nika in Urša poskrbele za odlično obaro s knedlji, tretja in četrta skupina pa sta pripravili sladico – čokoladne kroglice.

Recept:

1. Zdrobi piškote.
2. Dodaj maslo.
3. Dodaj mleko in pomarančni sok.
4. Dobro premešaj, da dobiš gosto maso.
5. Izdelaj kroglice (manjše kot bodo, več jih boš lahko pojedel).

RUMENE ZASTAVICE SO NAS PRIPELJALE DO ODLIČNIH PIC

V sredo smo se dobro ogreli, saj nas je čakal pohod. Vzeli smo svoje nahrbtnike, jih napolnili z vodo in malico in se od kulturnega doma v Ambrusu čez Kal odpravili do Kuželjevca. Končni cilj je bil skrivnost, ki se je razkrila po poti. Sledili smo rumenim zastavicam, ki so nam kazale pot in nam zastavljale tudi različne naloge. Ena od ugank je razkrila, kaj bo za kosilo: PIIIIICE in korak je nenadoma postal lažji.

Po dolgi poti smo ob petju Desetih zamorčkov prispeli na cilj v Gostišče Pod Podom. Pričakali so nas v ohlajenem prostoru z jabolčnim sokom in postregli z odličnimi picami. Kaj več bi si še lahko želeli, razen tega, da nazaj ne bi šli peš? Potešili smo si lakoto in se počasi (bolj psihično) pripravljali na pot nazaj. Sledilo je ogromno presenečenje, saj nazaj nismo šli peš, temveč smo se peljali s traktorsko prikolico. Posedli smo se en zraven drugega, na glas dali zvočnik in se s prijetnim vetrom v laseh vrnili v kulturni dom. Tam smo se odpočili ob gledanju slovenskega filma Ne joči, Peter.

10. poletne
delavnice
in varstvo
v Ambrusu 2024

VDIH, IZDIH . . .

Sliši se precej umirjeno, duhovno in tiho, a temu še zdaleč ni bilo tako, saj smo izvajali jogo v paru. Poskušali smo različne položaje, pri katerih je bilo potrebne kar nekaj moči v rokah in nogah. Mlajši so imeli za razliko od starejših nekoliko bolj umirjeno jogo, saj so uživali ob masaži drug drugega.

PRIŠLI, VIDELI, ZMAGALI . . .

. . . so besede, s katerimi najlažje povemo, da smo imeli na urniku tudi štafetne igre. Udeleženci so se razdelili v skupine, ki so se pomerile med sabo. Otroci so tekom različnih iger preizkusili svojo moč, medsebojno sodelovanje, hitrost in ob tem glasno navijali. V navijanju so se izkazali tudi animatorji, ki so bili po koncu štafetnih iger čisto brez glasu.

KRIŽCI, KROŽCI

Seveda nam ni manjkalo ustvarjalnosti. Pri ustvarjalni delavnici smo izdelovali igro tri v vrsto. Na platnene vrečke smo z alkoholnim flomastrom narisali mrežo. Vsak je dobil deset kamenčkov, na katere smo narisali motiv po izbiri. Nastali so raznoliki motivi, npr. gol in nogometna žoga, vino in grozdje, mavrica in sonce, jajce in slanina, Spuži kvadratnik in Patrik, traktor in bala ipd. Kamenčke smo shranili v platneno vrečko in tako preprečili, da bi se izgubili. Na koncu smo igro seveda tudi preizkusili.

DRŽIMO SE DOBRODELNOSTI

Letos smo bili ponovno dobrodelni. Tokrat smo se odločili, da na pomoč priskočimo Zavetišču Turk. Gre za zavetišče za pse in mačke, ki se nahaja v okolici Novega mesta. Tekom tedna smo zbirali mokro in suho hrano, ki smo jo nato skupaj z igračami, ki smo jih izdelali za pse in mačke odpeljali in podarili zavetišču. Igrače smo izdelali iz odpadnih oblačil (šali, majice, puloverji in podobno). Majjico smo zrezali na daljše trakove in iz nje spletli kito. Mlajši otroci so se naučili delati vozle, iz več manjših vozlov pa so izdelali žoge. Zavetišču smo podarili tudi pasje in mačje ležišče.

Verjetno se bo kar prijela tradicija, da gremo vsako leto pred vrata starejših in jim zapojemo pesem. Lansko leto smo razveseljevali starejše po Ambrusu, letos pa po Primči vasi. Potrkali smo na vrata in jim zapeli pesem Mi se mamo radi. Njihovega smeha in zadovoljstva smo bili izredno veseli in smo obenem polepšali dan tudi sebi.

ZA VSAKO BOLEZEN ROŽ'CA RASTE,

sta nam potrdili Beti in Katarina, ljubiteljici zelišč in začimb, ki sta nam jih prijazno predstavili. Pokazali sta nam, kako se posuši določeno rastlino s pomočjo mreže ali pa s pomočjo naprave. Ko se rastlina posuši, lahko pripravimo čaj. Suho rastlino v vreli vodi pustimo vsaj 5 min.

Pogovarjali smo se o bontonu in varnem ravnanju v gozdu. Na vrvi sta razstavili različna zelišča in začimbe: origano, koprive, pehtran, rožmarin, poper in mnoge druge.

Povohali smo čokoladno meto in vsi smo se strinjali, da bi bilo lepo, če bi imela okus po pravi čokoladi.

TRI, MALINE, ZDAJ!

Radovednost pri otrocih je lepa čednost, zato smo se animatorji cel teden srečevali z vprašanjem: »Kaj bo za presenečenje v petek?« Na to vprašanje je seveda sledil odgovor: »Če ti povem, potem ne bo več presenečenje.«

Presenečenje je bila predstava. Pripravili sta nam jo igralki iz Miškinega gledališča. Obiskala sta nas dva Malina, ki prebivata v čudežni deželi Viilandiji. Malina sta se na vse pretege trudila najti rešitev, kako hitro odrasti, postati velika Velina. Ob hecnih in nerodnih pripetljajih smo se nasmejali vsi, mali Malini in veliki Velini. Malina na koncu spoznata, da bosta raje ostala majhna in pravita: »Nekoč bova Velina, a do takrat bova Malina.«

Kaj je boljše od tega, ko se razkrije presenečenje? To, da potem izveš, da to ni edino presenečenje in da sta v resnici presenečenja dva.

Tekom tedna nas je spremljala glasba. Veliko smo poslušali tudi Nino Pušlar, ki je za vsakega otroka priskrbel kartico s svojim avtogramom. Otroci so se ob petju njenih pesmi tega zelo razveselili.

VODNE IGRE = MAŠČEVANJE ANIMATORJEM

V petek po kosilu smo se preoblekli v kopalke, se namazali s sončno kremo in vzeli brisače. Na sporedu so bile vodne igre. Otroci so pričakovali igre z vodnimi balončki, a animatorji smo imeli zanje pripravljeno posebno presenečenje. S pomočjo gasilcev PGD Ambrus smo za otroke pripravili vodni tobogan.

Sledilo je dvourno spuščanje po toboganu, ki se ne bi končalo, če ne bi zmanjkalo vode. Tu smo prišli na vrsto tudi animatorji, ki smo bili ravno tako kot otroci premočeni do kosti. Menda so se nam maščevali za teženje celega tedna.

ZA NAMI JE NEPOZABEN TEDEN

VSE NAJBOLJŠE ZA 10. ROJSTNI DAN, POLETNE DELAVNICE!

Res je, za nami so že 10. Poletne delavnice. Ob tem jubileju bi se radi na prvem mestu zahvalili začetnim organizatorjem in pobudnikom, ki so Poletne delavnice zasnovali in začeli. Poletne delavnice so velik projekt in brez prave ekipe ne bi bil že deseto leto izpeljan, zato gre zahvala animatorjem, ki prostovoljno sodelujejo leto za letom, vanj vlagajo čas, ideje in trud. Če ne bi bilo otrok, ne bi bilo animatorjev, zato gre zahvala tudi otrokom in njihovim staršem, ki ustvarjajo in omogočajo izvedbo Poletnih delavnic. Hvala za zaupanje, pomoč ter prijazne besede in spodbude, ki nam jih naklonite čez teden. To je za nas največje plačilo. Hvala, ker se imamo lahko lepo.

Na spodnji fotografiji so slikani udeleženci, ki so z nami že od samega začetka, leta 2014. Nekateri praznujejo 10 let kot animatorji, spet drugi pa so začeli kot otroci in nadaljujejo kot animatorji.

UDELEŽENCI

Lina Bizjak, Žak Muhič, Gaja Papež, Julija Longar, Jan Zaletelj, Jan Gregorič, Filip Šinkovec, Nika Drole, Eva Hrovat, Karina Tekavčič, Ema Bizjak, Jaša Šinkovec, Jona Mišmaš, Mila Turk, Iris Zavrl, Aleks Turk, Ava Magovac, Sara Lovše, Matevž Zaletelj, Neža Miše, Nejc Drole, Lola Gregorič, Zala Šinkovec, Lia Klopčič, Asja Berdajs, Isa Zaletelj, Vita Strmec, Lija Perko, Lucija Perko, Manja Tekavčič, Eva Šinkovec, Ema Miše, Mija Papež, Ana Strmec, Lenart Muhič, Oskar Hočevnar, Ana Longar, Tian Hrovat, Žan Mišmaš, Vid Mezek, Luna Magovac, Nik Travnik, Filip Zupančič, Jernej Škufca, Kiara Tekavčič, Sara Turk, Vesna Hrovat, Ajda Miklič, Sara Perko, Jošt Muhič, Jakob Hočevnar, Nik Hočevnar, Anej Miklič, Pavla Tratar, Lana Mišmaš, Ema Zavrl, Manca Perko, Julija Zupančič, Nika Turk, Ajda Mezek, Adam Perko in Tobija Perko

EKIPA ANIMATORJEV

Maja Tratar, Alenka Mohorčič, Nina Novak, Nika Novak, Teja Bavdek, Ana Urbančič Novak, Manca Hočevar, Tim Hrovat, Zoja Jernejčič, Tanja Škufca, Maks Bradač, Maks Perko, Lovrenc Tratar, Janez Hočevar, Nika Perko, Ajda Bradač in Urša Zore

VTISI OTROK

1. skupina: Indijančki

- Lina Bizjak (3 leta):* Najbolj mi je bila vseč vožnja s traktorjem in risanje na platno.
Julija Longar (4 leta): Všeč mi je bilo risanje na kamenčke in pohod na Kuželjevec.
Eva Hrovat (4 leta): Vesela sem bila pic in avtograma Nine Pušlar.
Nika Drole (4 leta): Všeč mi je bilo risanje na kamenčke in plesna delavnica.
Jan Zaletelj (5 let): Najbolj mi je bila vseč vožnja s traktorjem in dobrodelna delavnica.
Filip Šinkovec (5 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem in pice.

2. skupina: Iskrice

- Karina Tekavčič (5 let):* Všeč mi je bilo risanje domačega kraja.
Jona Mišmaš (5 let): Všeč mi je bil sprehod, piceeee ter vožnja s traktorjem.
Aleks Turk (6 let): Všeč mi je bila delavnica za kužke in ko smo peli starejšim.
Jaša Šinkovec (4 leta): Všeč mi je bilo igranje nogometa in vožnja s traktorjem.
Mila Turk (5 let): Všeč mi je bilo gledanje nogometa in delanje zapestnic.
Iris Zavrl (5 let): Všeč mi je bila jutranja telovadba, krofii in vodne igre.
Ema Bizjak (5 let): Všeč mi je bila obara in delanje igrač za kužke.
Ava Magovac (5 let): Všeč mi je bil sprehod in piceeee.

3. skupina: Iskalci zaklada

- Lucija Perko (9 let):* Meni je bilo vseč, ko smo se peljali s traktorjem in jedli pice. In tudi ko smo dobili avtogram od Nine Pušlar. Všeč mi je bila dobrodelna delavnica in ko smo v prostem času delali obeske in zapestnice.
Sara Lovše (7 let): Meni je bilo vseč, ko smo se peljali s traktorjem, ko smo po pohodu gledali film v kulturnem domu, ko smo imeli proste igre in delali rožice za starejše.
Asja Berdajs (8 let): Meni je bilo najbolj vseč, ko smo se peljali s traktorjem, potem mi je bilo vseč, ko smo dobili avtogram od Nine Pušlar. Všeč mi je bila tudi delavnica z dobrodelnim namenom.
Vita Strmec (9 let): Všeč mi je bilo, ko smo slikali na platna, jutranja telovadba in ko smo delali zapestnice in obeske.
Neža Miše (7 let): Všeč mi je bilo, ko smo se peljali s traktorjem in ko smo gledali film.
Lija Perko (9 let): Meni je bilo vseč, ko smo delali rožice, vožnja s traktorjem in ko smo se šli štafetne igre.
Lola Gregorič (8 let): Všeč so mi bile naloge, ki smo jih delali med pohodom na Kuželjevec.
Lia Klopčič (8 let): Všeč mi je bilo, ko smo šli k Isi na pice in ko smo se peljali s prikolico.
Nejc Drole (7 let): Všeč mi je bilo, ko smo se peljali s prikolico, štafetne igre in ko smo imeli vodne igre.
Isa Zaletelj (8 let): Všeč mi je bilo, ko smo se s traktorjem peljali in ko smo reševali naloge na poti na Kuželjevec.
Matevž Zaletelj (7 let): Všeč mi je bilo, ko smo risali risbo in ko smo se peljali s prikolico.
Zala Šinkovec (8 let): Všeč mi je bilo, ko smo se peljali s traktorjem, ko smo gledali film in ko smo po poti reševali naloge.

4. skupina: Bogati imenitneži

- Vid Mezek (10 let):* Všeč mi je bila kuharska delavnica, ko smo delali čokoladne kroglice.
Luna Magovac (8 let): Všeč so mi bile štafetne igre in ko smo delali igrače za kužke.

Mija Papež (8 let): Všeč mi je bilo, ko smo delali zapestnice in igrače za kužke.

Manja Tekavčič (8 let): Všeč mi je bilo, ko smo pletli kitke za kužke in ko smo kuhali.

Ana Strmec (10 let): Všeč mi je bilo, ko smo zbirali hrano za kužke in delali igrače ter ko smo pletli zapestnice.

Ana Longar (10 let): Všeč mi je bil pohod na Kuželjevec. Pice so bile supeeer. Prevoz s traktorjem je bil tudi super in joga tudi. Tam smo se zelo zabavali.

Nik Travnik (7 let): Všeč mi je bilo, ko smo delali zapestnice in igrače za pse.

Tian Hrovat (9 let): Všeč mi je bilo, ko smo delali zapestnice in ko smo delali kroglice pri kuharski delavnici.

Oskar Hočevar (10 let): Všeč so mi bile vodne igre, fuzbal in joga.

Lenart Muhič (9 let): Všeč so mi bile vodne igre in fuzbal.

Žan Mišmaš (10 let): Všeč so bi bile štafetne in vodne igre, pa fuzbal.

Eva Šinkovec (8 let): Všeč mi je bila kuharska delavnica, joga, pice so bile odliiiične. Še dobro, da smo se nazaj peljali s traktorjem.

Emma Miše (8 let): Všeč mi je bilo, ko smo delali igrače za kužke, joga, presenečenje – predstava in avtogram Nine Pušlar in vožnja s traktorjem.

Četrta skupina v celoti: Maks in Nika sta najboljša animatorja!

5. skupina: Imenitni iglavci

Sara Perko (10 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem, kuharska delavnica, risanje in vodne igre.

Kiara Tekavčič (10 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem, avtogram Nine Pušlar in risanje.

Vesna Hrovat (10 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem, avtogram Nine Pušlar in risanje.

Nik Hočevar (12 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem, nogomet in štafetne igre.

Jošt Muhič (11 let): Všeč so mi bile vodne in štafetne igre.

Jakob Hočevar (11 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem, vodne in štafetne igre.

Ajda Miklič (10 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem, vodne igre in risanje.

Sara Turk (11 let): Všeč so mi bile vodne igre in risanje.

Jernej Škofca (12 let): Všeč mi je bilo igranje nogometa, nagajanje animatorjem, kuharska delavnica in štafetne igre.

Anej Miklič (12 let): Všeč mi je bilo igranje nogometa, vožnja s traktorjem, pice, vodne igre in dobrodelna delavnica.

Filip Zupančič (10 let): Všeč so mi bile vodne igre, kuharska in dobrodelna delavnica.

6. skupina: Izgubljeni Italijani

Tobija Perko (13 let): Hrana mi je bila zelooo pri srcu.

Adam Perko (14 let): Zabavno je bilo delati kebab.

Nika Turk (12 let): Dobro je bilo, ko je novinarska delavnica odpadla.

Lana Mišmaš (12 let): Všeč mi je bilo risanje po kamnih.

Pavla Tratar (12 let): Delanje igrač za kužke je bilo zabavno.

Emma Zavrl (12 let): Všeč mi je bila vožnja s traktorjem in pice na Kuželjevcu.

Julija Zupančič (12 let): Vožnja s traktorjem mi je bila najboljša.

Ajda Mezek (12 let): Poslikava kamnov mi je bila všeč.

Manca Perko (12 let): Vožnja s traktorjem mi je bila ok.

ZAHVALA

Projekt je bil zastavljen na popolnoma prostovoljnem temelju. Prek javnega razpisa ga je delno financirala Občina Ivančna Gorica, vsa ostala sredstva pa so bila zbrana s prostovoljnimi prispevki. Hvala vsem, ki ste nas na kakršenkoli način podprli in nam omogočili, da smo Poletne delavnice in varstvo za otroke lahko uspešno izpeljali.

Zahvaljujemo se tudi:

Krajevni skupnosti Ambrus za golaž,
Prostovoljnemu gasilskemu društvu Ambrus za mize in klopi ter organizacijo vodnih iger,
Lovski družini Suha Krajina za posodo,
Gostišču Pod Podom za kosilo,
Branetu Muhiču za prostor na ranču in traktorski prevoz,
Pekarni Grosuplje za krofe,
Ivanki Urbančič za pomoč pri pripravi kosila,
Kmetiji Maver za jogurte,
Tomažu in Anžetu (ATLAS) za izdelavo lesenih obeskov,
ambasadorki občine Ivančna Gorica Nini Pušlar za avtograme.

Vsem podpornikom in donatorjem se iskreno zahvaljujemo za pomoč!

